

Pep Alemany

El nom d'Eina

Els professors dimissionaris d'Elisava, en una de les reunions que teníem durant la tardor del 1966, vam encarregar a Alexandre Cirici que pensés algun nom per a l'escola de disseny (i art) que volíem fundar.

A la següent reunió, Alexandre Cirici va venir amb els deures fets. Recordo perfectament que va començar per oferir-nos noms de personatges importants de la cultura artística catalana (no sé ara quins, però podrien ser, per exemple, Josep Torres Clavé, Agustí Duran i Sanpere o Joaquim Folch i Torres). Tots ens hi vam interessar, però vam veure que seria difícil posar-nos d'acord. Aleshores, i com a solució, Alexandre Cirici va proposar la paraula «eina», que ens va agradar molt. Tot i que ja vàiem que aquest era el nom que a ell li agradava de veritat, la conducció historiconarrativa de Cirici, habilíssima, va triomfar plenament. Gràcies a Alexandre Cirici, Eina es diu Eina.

Xavier Miserachs, a les seves memòries titulades *Fulls de contacte*, diu que conservava entre els seus mèrits ocults haver provocat a Alexandre Cirici una riallada «desencaixada i persistent» aquella nit quan va fer la broma (en Xavier) que «eina» li semblava un nom una mica obrerista i que la primera imatge que li venia al cap era «la falç i el pinzell.» Tot i la broma, que recordo perfectament, Xavier Miserachs va votar molt convençut a favor d'aquest nom, com tothom. Per cert, en Xavier també diu que aquella reunió va ser a casa meua, i jo n'estaria molt orgullós, però em sembla que ho recordaria, i no ho recordo. Més aviat la recordo a l'Estudi blau, el despatx professional de cinc exalumnes d'Elisava (Camila Jubert, Pili Mangrané, Anna Bricall, Dolors Cabasa i Lelis Marquès).